DET KGL·TEATER

ROMEO OG JULIE

Af William Shakespeare

S

SKUESPIL 2015/2016

Troels Thorsen

For- og bagside: Danica Curcic og Thomas Hwan

MEDVIRKENDE

Romeo, søn af Montague: **Thomas Hwan**
Julie, datter af Capulet: **Danica Curcic**
Mercutio, Romeos ven: **Peter Christoffersen**
Benvolio, Montagues niece og Romeos ven: **Helle Fagralid**
Paris, ung adelsmand, fyrstens slægtning: **Peter Plaugborg**
Tybalt, fru Capulets nevø: **Troels Thorsen**
Ammen, Julies amme: **Jannie Faurschou**
Lorenzo, franciskanermunk: **Jesper Hyldegaard**
Hr. Capulet, i strid med slægten Montague: **Mikael Birkkjær**
Fru Capulet, Capulets hustru: **Ditte Gråbøl**
Hr. Montague, i strid med slægten Capulet: **Peter Frank Khouri**
Fyrsten af Verona: **Kitt Maiken Mortensen**

Romeo og Julie har repremiere på Store Scene 21. oktober 2015
Forestillingen havde premiere på Store Scene 7. november 2014

Forestillingen varer ca. 2 timer og 45 minutter med pause.

Iscenesættelse: Elisa Kragerup
Scenografi og kostumer: Steffen Aarfing
Lysdesign: Jonas Bøgh
Lyddesign: Jonas Vest
Koreografi: Signe Fabricius
Bearbejdelse: Elisa Kragerup, Louise W. Hassing
Oversættelse: Niels Brunse

Produktionsledelse:
Producent: Mette Bisgaard
Dramaturg: Louise W. Hassing
Produktionsleder: Kira Snowman
Scenemester: Rasmus Clausen
Kostumier: Jane Barlebo
Forestillingsledere: Louise Blum, Birger Johansen
PR-ansvarlig: Christian Bækholm

Produktionsansvarlige:
Sufflør: Michelle Steen Nielsen
Stemmecoach: Klaus Møller
Klaverkonsulent: Mads Granum
Scenehold: Hold B
Belysningsmester: Michael Franch
Produktionsmand scene: Peter Holland
Produktionsmand lys: Peter Møller Thomsen
Lysprogrammør: Malthe Haugaard
Signalør: Claus Mygind
Snedkere: Finn Olofsen, Johannes Brandt
Smed: Jens Larsen
Maler: Camilla Thorsen Vilslev
Tapetserer: Karin Pinnerup
Møbler: Palle Dahl Henriksen
Rekvisitør: Nanna Bjerre
Skræddersal: Lisbeth Frey, Kristina Funder Buch
Modist: Helene Holst Echwald
Tekstilværksted: Mikala Gandrup
Maskør: Maria Johnsen
Parykmagere: Susan Terp, Caroline von Hagerman
Kostumeteknik: Kamma Listoft

Ansatte i administrationen, salgs- og kommunikationsafdelingen samt på værksteder og scener på Det Kongelige Teater.

Tak til: Bo Thomas og Katrine Gislinge

Jesper Hyldegaard

Definition af kærlighed:
Ordet kærlighed er hentet fra den romerske gud Amor, også kaldet Cupido, og den græske gud Eros, som var søn af kærlighedsgudinden Afrodite og krigsguden Ares. Kærlighed er et ord for følelser, der strækker sig fra overfladiske og kortvarige sympatier til dybe og varige relationer.

Definition af had:
Ordet had er opstået fra det oldnordiske hatr og det oldsaksisk heti. Ordets betydning lægger sig op ad sorg og bekymring og er desuden beslægtet med det hæslige. Had er defineret som følelser, der opstår af fjendtlighed eller opbragt vrede over for personer, man f.eks. føler sig krænket af.

Danica Curcic og Thomas Hwan

Forskning i hadets og kærlighedens natur

Forskere i en britisk undersøgelse har i deres studier af hadets fysiske natur afdækket det biologiske grundlag for de to mest intense menneskelige følelser: hadet og kærligheden. Selv om man normalt regner kærlighed og had for at være diametrale modsætninger, så viser undersøgelsen, at kærlighed og had er tæt forbundet i den menneskelige hjerne. Ved hjælp af en hjernescanner har man påvist, at det fysiske, der sker med hjernens kredsløb, når man f.eks. ser et billede af én, man hader, er det samme, der sker, når man ser et billede af én, man elsker. Det forklarer bl.a., hvorfor had og kærlighed kan resultere i samme ekstreme adfærd. Det være sig såvel heroisk som ond.

Danica Curcic og Jannie Faurschou

Thomas Hwan og Peter Christoffersen

Fra den ideale til den moderne kærlighed

AF DAN RINGGAARD

Forfatter, litteraturforsker, dr.phil. og lektor ved Aarhus Universitet.
Foredragsholder om bl.a. kærlighed i litteraturen.

Hvad er det *Romeo og Julie* lærer os om kærlighed som ikke allerede på Shakespeares tid var sagt tusindvis af gange og siden da er blevet gentaget til bevidstløshed? At kærligheden besejrer alt fordi de elskende er parate til at ofre alt for den? Men er det nu også sandt? De ender godt nok med at ofre alt, men det var jo ikke meningen. Det meget unge pars tragiske endeligt skyldes en fejlslagen plan. Deres selvmord er ikke så meget et udsagn om heroisk trods, som det er en ulykkelig konsekvens af tilfældigheder: en budbringer der aldrig nåede frem, et i panik fremskyndet bryllup, en emsig rival, dårlig timing.

Komediens snarrådige intrige slog fejl, og vi står tilbage med en tragedie. Drengen og pigen (hun er 13 år!) er skræmte jaget op i en krog, og de ser ikke anden udvej. Det er her vi kan begynde at forstå hvad det er Shakespeare kan lære os om kærlighed. At den godt nok er umådelig stærk, men at den aldrig helt er som vi forestiller os den. At den er mindre storslået og mere menneskelig, ikke spor ideal og kun alt for virkelig, at den er et offer for omstændighederne og, skønt i sit væsen uforklarlig, kun i ringe omfang *meant to be*. Alt det ser man tydeligere hvis man måler stykket imod den kærlighedsopfattelse det er vokset ud af, og som det gør op med, den såkaldte høviske kærlighed.

Den høviske kærlighed kaldes høvisk fordi høvisk betyder hof, og det var ved hofferne i Sydfrankrig og Italien at den udvikledes i den sene middelalder. Den er langt hen en litterær opfindelse skabt af ridderromaner og digte, sonetter ikke mindst, men med stærke rødder til antikkens platonisme og middelalderens kristendom. Den høviske kærlighed handler først og fremmest om afkald og indsigt. Dengang, da kærligheden blev opfundet, var der bestemte konventioner som skulle overholdes, for eksempel trekantsdramaet, kærlighed ved første blik og den eneste ene, konventioner som Shakespeare efterlever i *Romeo og Julie* – og som vi stadig har vores hyr med.

Stykket handler snarere om den alt for reelle kærlighed, den der kan være lige så besættende som den kan være udsigtsløs.

I den provencalske troubadourlyrik og i middelalderens ridderromaner er ridderen forelsket i borgfruen som er gift med borgens herre. Ridderen har ingen mulighed for at få borgfruen. Det er en kærlighed på afstand og uden sex. Den får sin dramatiske effekt ved at begære det ulovlige og umulige, og ved den fare der er forbundet med at udfordre en tredje og stærkere part. Kærligheden synes altså fra begyndelsen ofte at være et forhold imellem tre og ikke to mennesker. I *Romeo og Julie* er den tredje part ikke færre end to familier. Deres fjendskab er den modstand som gør kærligheden tydelig, men også umulig. Ja, den bliver tydelig fordi den er umulig.

I digtsamlingerne i den såkaldt *dolce stil nuovo* i Italien i 1300-tallet ser digteren typisk den elskede for første gang i kirken, senere ser han måske pludselig den udkårne gå sammen med veninderne på den anden side af for eksempel floden Arno i Firenze. Deres blikke mødes og digteren er ramt af Amors pil. Blikket og dets krigsmetaforer er talrige, og de har overlevet hos Shakespeare som i balkonscenen lader Romeo sige at "der er større farer i dit blik end i en snes af deres sværd". Den udkårnes blik er altid fatalt, hun er fra da af den eneste ene og kvinden i digterens liv. Eller rettere kvinden i hans digte. Disse verdenslitteraturens berømte kvinder, Dantes Beatrice, Petrarcas Laura (som nævnes i stykket), havde måske historiske forlæg, men de er litterære skikkelser, og kærligheden til dem er stærkt retorisk. På samme måde slår kærligheden pludseligt og uigenkaldeligt ned i Romeo og Julie, og de ser fra da af kun hinanden. Men i deres tilfælde er den alt andet end retorisk.

Det blik den forelskede digter rammes af, affotograferer han for at gemme den elskede i sin erindring. Ifølge konventionen dør hun relativt tidligt i digtsamlingen og efterlader digteren med sit billede og en ufuldbyrdet kærlighed. Det ekstremt potente

Danica Curcic og Mikael Birkkjær

ved denne forestilling var at den tvang den forladte elsker til at se indad. Den sanselige kærlighed var en vej til dannelse og indsigt i sig selv og verdensgåden, i noget åndeligt, i sidste instans i Gud. I Dantes *Den guddommelige komedie* fører den afdøde Beatrice netop Dante igennem Paradis og imod Gud. Det moderne individ og dets psykologi, hele orkesteret af følelser, tanker og fantasi er i høj grad et barn af denne inderliggørelse af den sanselige kærlighed. Et tidligt og berømt eksempel er Abelard og Heloïse som i 1100-tallet var huslærer og elev, de forelskede sig og gik i seng med hinanden, hun bliver gravid, og de blev gift i dølgsmål, familien opdagede det, kastrerede Abelard, sendte Heloïse i kloster, og de påbegyndte en lidenskabelig og inderlig brevveksling.

Det moderne ved *Romeo og Julie* er at ingen af dem efterlades i live for at opnå åndelig indsigt og selvindsigt. Kærligheden er ikke et middel til noget andet og større, den er ikke længere verdensforklaring, men et mål i sig selv, en kraft der virker i verden, som ikke

Glem dit navn … til gengæld må du ta mig.

peger ud over verden, men tilbage i den. Modsat af hvad vi måske skulle tro, handler *Romeo og Julie* ikke om den ideale kærlighed. Hvis vi med ideal mener noget forbilledligt der er større end mennesket. Stykket handler snarere om den alt for reelle kærlighed, den der kan være lige så besættende som den kan være udsigtsløs.

Shakespeare fører sin vane tro krigen imod den ideale kærlighed dybt ind i sproget. Når Romeo udbreder sig om sin første forelskelse i Rosalina, opfører han sig ikke alene som et parodi på en elsker, hans sprog er også en ophobning af klicheer. "End ikke solen selv har nogensinde set nogen skønhed overstråle hende", fremturer ynglingen hvis forfatter på cirka samme tid skrev en sonet som begynder "Min elskedes øjne har intet med solen at gøre" – underforstået at hun er alt for meget sig selv til at han vil sælge hende for en billig og brugt metafor. "Du gør alt for megen blæst af al den blæst", siger Benvolio til Romeo fordi han ikke kan holde alt hans poetiske ævl ud. Men det ændrer sig da Romeo først har set Julie: "Hun lyser klarere end fakkelskin! Hun er som en juvel mod nattens kind, et smykke i en afrikaners øre – for skøn og fjern, for ædel til at røre." Dét er sanseligt. Man kan se det for sig. Sådan taler man når man er forelsket og ikke bare efteraber forelskelsen – og vel at mærke kan digte som Shakespeare.

Julie er heller ikke til fals for dårlig poesi. Hun er mindst lige så initiativrig som Romeo når det kommer til deres første kys, deres bryllup og i særdeleshed planen om at undgå det andet bryllup. Hvor Romeo til det sidste synes at være en kastebold i skæbnens spil, udviser Julie ikke alene handlekraft og mod, men også gedigent begær: "Glem dit navn … til gengæld må du ta mig". Hvis der er nogen i dette stykke som kærligheden danner til det menneskeliv hun aldrig får, må det være hende. Julie og Romeos kærlighed er den sanselige kærlighed imellem to mennesker i en lunefuld og fundamentalt ustyrlig verden. Når det kommer til teaterstykket, er det Shakespeare lærer os om kærligheden at den *ikke* er evig og ideal, og at den ikke har et mål uden for sig selv. Den er noget på en gang magtfuldt og magtesløst i en alt for menneskelig verden af modstridende hensigter og skønne og forbandede tilfældigheder.

Peter Frank Khouri og Peter Christoffersen

Mikael Birkkjær

Peter Plaugborg

Troels Thorsen

Danica Curcic og Thomas Hwan

Shakespeares kilder til inspiration

AF MARIA LOUISE HØJEGAARD

I renæssancen gendigtes og nyfortolkes mange antikke værker. William Shakespeares værker er ingen undtagelse. Også han er inspireret af de antikke klassikere, historiske begivenheder, myter, legender og andres dramatiske værker.

Shakespeare (1564-1616) er først skuespiller på Londons teatre og begynder derefter at skrive, og hans værker, som primært består af dramaer og sonetter, er helt centrale i den engelske renæssance.

I sine historiske skuespil tager Shakespeare udgangspunkt i virkelige personer og fortællinger, men lægger sit eget fiktive lag over. Han har ofte stor sympati for sine karakterer, som spænder vidt i rang, orden, alder, køn og udseende, hvilket i særdeleshed afspejler renæssancens genopdagelse af antikkens individualiserende menneskesyn.

Den første inspirationskilde til *Romeo og Julie*, i al fald til navnene på de stridende familier *Montague og Capulet*, kan have været Dantes *Den guddommelige komedie,* som er skrevet et sted mellem 1305 og 1310. Her nævnes de to fejdende italienske familier *Cappelletti og Montecchi*, som man ved eksisterede i Verona på samme tidspunkt, som Dante var i eksil der.

Dernæst siges den italienske digter Masuccio Salernitano at være den næste ophavsmand til fortællingen om Romeo og Julie. Salernitano hævder, at hans fortælling *Mariotto and Ganozza* er baseret på den sande historie om to fejdende familier, *Tolomeierne og Salimbenierne*, der var bosat i Siena. Som det også gør sig gældende med *Capuletterne og Montaguerne*, skulle disse to familier i årevis have levet i rivalisering og endda med snigmord på samvittigheden. Efter sigende endte fejden i 1330'erne med et kæmpe blodbad og en tvungen fredsslutning. Fortællingen bliver først publiceret efter Salernitanos død i 1476.

Den italienske forfatter Matteo Bandello skriver i 1554 novellen *Romeo e Giulietta*. Også han fastholder, at den er baseret på en sand historie. Det er denne novelle, som den engelske digter Arthur Brooke baserer sit digt *The Tragical History of Romeus and Juliet* på i 1562. Digtet bliver i 1582 genfortalt i prosa i *The Palace of Pleasure* af William Painter, som var engelsk forfatter og oversætter.

Desuden har Shakespeare også søgt inspiration i Ovids *Metamorfoser*, hvor man møder Pyramus og Thisbe. Også de bryder deres forældres strenge regler og aftaler et hemmeligt stævnemøde, som efter en række misforståelser ender med begges tragiske død. Historien om Pyramus og Thisbe opføres i øvrigt i en parodi på skuespilkunsten i slutningen af Shakespeares *En skærsommernatsdrøm*.

Der er ingen tvivl om, at Shakespeare har kendt til alle disse forskellige udgaver, da han skrev *Romeo og Julie* et sted mellem 1591 og 1595, men han har i udvidelsen af plottet opfundet flere betydningsbærende biroller, bl.a. Ammen, Mercutio og Paris.

Ditte Gråbøl og Peter Plaugborg

Helle Fagralid

Mænd i kvindeklæder

AF MARIA LOUISE HØJEGAARD

I Elisa Kragerups iscenesættelse af *Romeo og Julie* er to af manderollerne, Benvolio og fyrsten, omskrevet til kvinderoller og dermed spillet af kvinder. Der er ofte en leg med køn i Shakespeares værker, og det digter denne iscenesættelse på sin egen måde videre på.

Det ville dog aldrig være sket i det engelske teater på Shakespeares tid, at kvinder optrådte som skuespillere på scenen. Faktisk var kvinder forment adgang til den. Alle rollerne, både mandlige og kvindelige, blev varetaget af mænd, og det på trods af de mange store, nuancerede og fremtrædende kvinderoller. Shakespeare rådede derfor ikke over skuespillerinder. I stedet blev de kvindelige roller spillet af unge mænd, og Shakespeare fik som bekendt det maksimale ud af kønsforvirringen i sine komedier ved at lade mænd spille kvinder, der spillede mænd.

I løbet af den elizabethanske tid begyndte det at give en vis borgelig agtelse at være skuespiller, men inden da har det ikke været et respektabelt erhverv. Det er af den grund, at det var forbudt for kvinder at optræde i det elizabethanske teater, da det blev betragtet som skamløst og uværdigt.

I nogle europæiske lande fik kvinder adgang til scenen i løbet af renæssancen, men i England haltede man efter. Her fik kvinderne først adgang til scenen omkring 1660, da der skete et skifte i det engelske monarki.

Kitt Maiken Mortensen og Peter Plaugborg

Kitt Maiken Mortensen

Urolige tider

AF MARIA LOUISE HØJEGAARD

I perioden 1422-85, fra Henrik Vs død til Henrik VIIs tiltrædelse, mister England alt det land, man har erobret i Frankrig. Dernæst skal England igennem en katastrofal borgerkrig, hvor Kong Richard III bliver slået ihjel på slagmarken i kamp mod sin fætter Henrik Tudor af Richmond. Dette bringer fætteren på tronen som Henrik VII, og dermed bliver Tudor-familien det regerende kongehus. Shakespeare skildrer denne periode i sine historiske kongespil, men også *Romeo og Julie* kan tolkes som en miniversion af, hvor galt sådanne fejder kan gå.

I 1558 overtager Elizabeth I tronen på et tidspunkt, hvor England er i den mest elendige forfatning. Statsøkonomien er håbløs, landet har lige været igennem endnu en borgerkrig, og den udenrigspolitiske situation er tilspidset. Elizabeth Is regeringstid er en lang balancegang mellem stridende kræfter, dels med et aggressivt parlament, og dels i den religiøse konflikt mellem katolske og protestantiske kræfter. Denne konflikt tilspidses af den skotske, katolske dronning Maria Stuart, som den protestantiske Elizabeth I lader halshugge i 1587.

Mens Elizabeth I sidder på tronen, sker der trods uro en opblomstring af det kulturelle liv. Teatrene skyder op, bl.a. The Globe som åbner i 1599, med kendte dramatikere i spidsen, heriblandt Shakespeare. Elizabeth I laver en række love på det kulturelle område; bl.a. bliver kunsten under hendes regeringsperiode underlagt en del censur. Hun forbyder, at teatret handler om nutidig politik og religion. En forkert, offentlig udtalelse kan føre til galgen. Teatret giver dog som 'forstillelseskunstart' mulighed for i det skjulte at pege på problemer i samtiden. For i teatret er skuespillerens private person anonym – her er det rollen, der gælder.

Elizabeth I sikrer samtidig i sin regeringsperiode, at de forskellige teatertrupper får licens til at spille, og hun bestemmer også, at trupperne og deres medlemmer skal være under protektion af en øvrighedsperson. Det kan enten være en adelsmand, militærperson eller majestæten selv. Dette er nødvendigt, hvis skuespillerne ikke vil betragtes som vagabonder og stå til forfølgelse og arrestation. Shakespeares ensemble af skuespillere, *Lord Chamberlain's Men*, kommer f.eks. i kongelig tjeneste hos James I som *The King's Men* efter Elizabeth Is død i 1603.

Elizabeth I dør uden arvtagere, og dermed afsluttes også Tudor-dynastiet. Hun efterlader et rigt land ved sin død, og hendes regeringstid kaldes den elizabethanske tidsalder eller guldalderen.

Jesper Hyldegaard og Ditte Gråbøl

Jannie Faurschou, Peter Christoffersen og Thomas Hwan

Thomas Hwan og Peter Christoffersen

Biografier

Mikael Birkkjær, Hr. Capulet
Født 1958. Uddannet fra Skuespillerskolen ved Odense Teater 1985. Har senest på Det Kongelige Teater medvirket i *Håndværkerne* (2008), *Fanny og Alexander* (2011-13), *Mågen* (2011), *Kollektivet* (2012), *Robin Hood* (2013) og *Hærværk* (2014). Film og TV senest: *Lad de små børn* (2004), *Oh Happy Day* (2004), *Flugten* (2009), *Værelse 304* (2011), *Sommer* (DR1, 2008), *Forbrydelsen II* (DR1, 2009) og *Borgen* (DR1, 2010-13).

Peter Christoffersen, Mercutio
Født 1980. Uddannet fra Statens Teaterskole 2009. Har senest på Det Kongelige Teater medvirket i *Cabaret* (2015) og *Menneskedyr* (2015). Fra 2015 med i Det Røde Rum. Andre opgaver senest: *Forførerens dagbog* (2011), *Information Wants to be Free* (2011), *Bo Bedre* (2012), *Kvinde kend din krop* (2012), *Arternes oprindelse* (2013), *Nordskoven* (2014) alle på Mungo Park. Film og TV senest: *Livvagterne* (DR1, 2010), *Broen 2* (DR1, 2013), og *Fasandræberne* (2014).

Danica Curcic, Julie
Født 1985. Uddannet fra Statens Teaterskole 2012. Har senest på Det Kongelige Teater medvirket i *Lulu* (2012), *Frankenstein genskabt* (2013) og *Tigerhjerte svøbt i kvindehud* (2014). Andre opgaver senest: *Spørg de voksne* på Teater Republique

Thomas Hwan, Helle Fagralid og Troels Thorsen

(2013), *Pigen med paraplyerne* på Betty Nansen Teatret (2014) og *Lort* på Husets Teater (2015). Film og TV senest: *Leu stærkt* (2014), *Stille hjerte* (2014), *Fasandræberne* (2014) og *All Inclusive* (2014).

Helle Fagralid, Benvolio
Født 1976. Uddannet fra Statens Teaterskole 2001. Medlem af skuespillerensemblet på Det Kongelige Teater siden 2002 og har senest medvirket i *Sonetter* (2012-14), *Revolver-trilogien* (2012), *Madame Bovary* (2012), *Kagefabrikken* (2013), *Onde ånder* (2013), *Woyzeck* (2014), *Tigerhjerte svøbt i kvindehud* (2014), *Den som falder* (2014-15) og *Heksejagt* (2015). Film og TV senest: *Blekingegade* (TV2, 2009), *Forbrydelsen III* (DR1, 2012), *Sorg og glæde* (2013) og *1864* (DR1, 2014).

Jannie Faurschou, Ammen
Født 1950. Uddannet på Skuespillerskolen ved Odense Teater 1974. Har på Det Kongelige Teater senest medvirket i *Skyld og skyld* (2001), *Anna Sophie Heduig* (2001), *Spindelvæv* (2007) og *AFAK FAKAK FKAKA* (2010). Andre opgaver senest: *Calender Girls* på Odense Teater (2010), *SLUT* på Republique (2011), *KØBENHAVN* på Nørrebro Teater (2013), *Jeg hedder Bente* på Teatret ved Sorte Hest (2014), *Frisørerne* på Teater Får302 (2014), *Indenfor Murene* på Folketeatret (2015). Film og TV: *Den eneste ene* (1999), *Små ulykker* (2002), *Kærlighed på film* (2007) og *Borgen* DR (2010-11).

Ditte Gråbøl, Fru Capulet
Født 1959. Uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater 1984. Har senest på Det Kongelige Teater medvirket i *Europæerne* (2005) *Onde ånder* (2013), *Hedda Gabler* (2014-15) og *Omstigning til Paradis* (2015). Andre opgaver senest: *Den luft andre indånder* (2009-11) og *Skribøserne* (2013) – begge på Teatret ved Sorte hest; *Engle i Amerika* på Edison (2013). Film og TV senest: *Ledsaget udgang* (2007), *Hævnen* (2010) og *Viceværten* (2012).

Thomas Hwan, Romeo
Født 1982. Uddannet fra Statens Teaterskole 2007. Har senest på Det Kongelige Teater medvirket i *Sonetter* (2012-14), *Revolvertrilogien* (2012), *Macbeth* (2012-13), *Madame Bovary* (2012), *Kagefabrikken* (2013), *Til dreng fra bæst* (2013) og *Metamorfoser* (2014). Andre opgaver bl.a. *Don Juan* på Grønnegårds Teatret (2010), *Pinocchio* på Aarhus Teater (2010/11) og *Ilt* på Husets Teater (2014). Film og TV senest: *Arvingerne* (DR1, 2014) og *En du elsker* (2014).

Jesper Hyldegaard, Lorenzo
Født 1961. Uddannet fra Statens Teaterskole 1991. Har tidligere på Det Kongelige Teater medvirket i *Hvem myrdede Regitze Rio?* (Eventministeriet 2009-2012), *Fjolsernes forbund* (Eventministeriet 2012), *Hærværk* (2014) og *Cabaret* (2015). Andre opgaver senest: *Gorilla* på Teamteatret (2012), *Ronja Røverdatter* på Teatret Zeppelin

(2013) og *Et mobilt dukkehjem* på Sydhavn Teater (2014). Film og TV senest: *Lykke* (DR1, 2011), *Spies & Glistrup* (2013).

Peter Frank Khouri, Hr. Montague
Født 1971. Uddannet fra skuespillerskolen ved Odense Teater 2002. Har på Det Kongelige Teater medvirket i *Med venlig deltagelse* (2007-08). Andre opgaver senest: *Drengene i Skyggen* på Odense teater (2007), *Den Hvide Mand* på Danskdansk / Teater Grob (2011), *Slagmark 3* på Teater Rio Rose (2013), *Sange om mor* på Teater Får302 (2015). Film og TV: *Arvingerne* DR (2013), *Forbrydelsen 3* DR (2011), *Album* DR (2008), *Nikolaj og Julie* DR (2005), *Rejseholdet* DR (2004).

Kitt Maiken Mortensen, Fyrsten
Født 1979. Uddannet fra Skuespillerskolen ved Odense Teater 2006. Har på Det Kongelige Teater bl.a. medvirket i *Mågen* (2011). Andre opgaver senest: *Den Bedste af alle Verdener* på Riddersalen (2014), *Rolling Stones Teaterkoncert* på Black Box Holstebro (2014) og *Et Dukkehjem* af Fix og Foxy/Eventministeriet (2014). Medlem af kunstnerkollektivet Sort Samvittighed og med i teaterkoncert *Hvid Magi* på Betty Nansen Teatret (2011-12). Film og TV senest: *Lillemand*, Jonathan Spangs TV-serie (TV2, 2014) og satireserien *MF* (DR2, 2014).

Peter Plaugborg, Paris
Født 1980. Uddannet fra Skuespillerskolen ved Odense Teater 2007.
Har senest på Det Kongelige Teater medvirket i *Sonetter* (2012-14), *En skærsommernatsdrøm* (2012), *Lulu* (2012), *Metamorfoser* (2013) og *Cabaret* (2015). Andre opgaver senest: *Orestien* på Odense Teater (2008) og *Engle i Amerika* på Edison (2013). Film og TV senest: *Submarino* (2010) *Viceværten* (2012), *Kvinden i buret* (2013), *Miraklet* (2014), *1864* (DR1, 2014), *Skammerens datter*, *Idealisten* og *I dine hænder* - alle i 2015.

Troels Thorsen, Tybalt
Født 1975. Uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater 2004. Har senest på Det Kongelige Teater medvirket i *Palle, Polle og Ruth* (2010), *Reptilicus* (2010), *Misantropen* (2011), *Onde ånder* (2013), *Roskilde Moments* (2013-14) og *Det Mørke Net* i DRR (2015). Andre opgaver senest**:** *Elsk mig i nat* på Aarhus Teater (2012), *Æblet* på Mammutteatret (2013). Film og TV senest: *Jagten* (2013) og *Arvingerne* (DR1, 2014)

Elisa Kragerup, Iscenesættelse
Født 1979. Uddannet fra Statens Teaterskole 2010. Debuterede på Det Kongelige Teater med *Den unge Werthers lidelser* (2010). Med i Det Røde Rum siden 2011 og har her iscenesat *Det gode menneske fra Sezuan* (2011), *Sonetter* (2012), *Madame Bovary* (2012), *Kagefabrikken* (2013), *Metamorfoser* (2014), *Markedet* og *Menneskedyr* i 2015. Med i Sort Samvittighed og succes'erne *Hvid Magi* på Betty Nansen Teatret (2010-12) og *Tove! Tove! Tove!* på Det Kongelige Teater (2015).

Steffen Aarfing, Scenografi og kostumer
Født 1955. Uddannet fra Kunstakademiets Arkitektskole 1980. Har på Det Kongelige Teater senest lavet scenografi til *Misantropen* (2011), *Helt enkelt kompliceret* (2013) og *Hærværk* (2014). Andre opgaver senest: *Tartuffe* på Grønnegårds Teatret (2012), *Fanny og Alexander* på Den Nationale Scene Bergen (2012), *Rosmersholm* på Aarhus Teater (2014) og *Mågen* på Dramaten (2014), desuden til en række operaer, bl.a. *Lohengrin* på Deutsche Oper i Berlin (2012).

Jonas Bøgh, Lysdesign
Født 1981. Uddannet fra Statens Teaterskole 2007. Med i Det Røde Rum 2011-15 og har på Det Kongelige Teater senest lavet lysdesign til *White Girl* (2013), *Hærværk* (2014), *Metamorfoser* (2014), *Sandmanden* (2014), *Markedet* (2015) og *Koks i kulissen* (2015). Andre opgaver senest: *Dagen Før* på Aveny-T/Aarhus Teater (2013-14) og *Gasolin* på Aveny-T/ Aarhus Teater (2013-14). Lysdesigner for rockorkestret Kashmir siden 2011.

Signe Fabricius, koreografi
Født 1971. Har tidligere på Det Kongelige Teater koreograferet operaer og skuespil - bl.a. *Den unge Werthers lidelser*, *My Fair Lady* og *Wienerballader* (alle 2010), *Kabaret Royal* og *Sonetter* (2011), *Madame Bovary* (2012), *Eugene Onegin* og *Robin Hood* (2013), *Don Giovanni* (2014), *Cabaret* og *Tove! Tove! Tove!* (2015) – den sidste som en del af kunstnerkollektivet Sort Samvittighed, der også stod bag *Hvid Magi* (2011-13). Andre opgaver senest: *Dagen Før* på Aveny-T (2013), *L'Ormindo* på The Globe (2014), *Neither/Footfalls* på Berlin Staatsoper (2014) og *Idomeneo* på Wiener Staatsoper (2014).

Er der en verden uden for Verona?
- Romeo

Thomas Hwan

Skuespil: Horisonten — Omstigning til Paradis — Romeo og Julie — Puntila — Kong Lear — Barselstuen 2.0 — Den som falder — Caligula —Vintersolhverv — Hedda Gabler — Menneskedyr — Drømmeforestillinger — Nordisk Fjer — Kunsten altid at få ret — Metamorfoser — En folkefjende — m2 — Jeg er ikke bange for noget

Læs mere om forestillingerne i sæson 2015/2016 på kglteater.dk

EVENTYR FOR HELE FAMILIEN

KONG ARTHUR

Forbered dig på en styrkeprøve af de helt store, når Det Kongelige Teater vækker ridderlegenden til live i Ulvedalene.

24.05 — 02.07
2016

KØB BILLET PÅ KGLTEATER.DK

SÆSON 2015/2016

Det Kongelige Teater ønsker at takke alle vore sponsorer for deres aktive medvirken til, at vi kan skabe scenekunst på højeste internationale niveau.

HOVEDSPONSORER

ANNIE & OTTO JOHS. DETLEFS' FONDE

OJD

BIKUBENFONDEN

Nykredit

DET OBELSKE FAMILIEFOND

HEMPEL

AUGUSTINUS FONDEN

AAGE OG JOHANNE LOUIS-HANSENS FOND

SPONSORER

SCANDINAVIAN TOBACCO GROUP

Lundbeck

rosendahls schultz grafisk a/s

Schneider Electric

ROSENDAHL COPENHAGEN

REPUBLIC OF Fritz Hansen®

Danske Bank

ØSTJYSK VINFORSYNING

HEMPEL FONDEN

NORDEA FONDEN

Realdania

LauritzenFonden

Knud Højgaards Fond

OLE KIRK's Fond

15. Juni Fonden

Konsul George Jorck og Hustru Emma Jorck's Fond

ER MAN EN BOLIGBANK, ER DER STREG UNDER ALT, DER ER DIT.

Dit hjem, din bolig, dit slot, dit udgangspunkt, din investering, dine drømme, dit liv.

Find dit lokale Nykredit center på nykredit.dk
eller kontakt os på telefon 7010 9000.

Nykredit

Forældrekøb

Er det en god idé?

Når børnene flytter hjemmefra, kan det være en god idé at hjælpe dem på vej. Og her er forældrekøb en god mulighed.

Vil du vide mere, så kontakt os på 70 123 456, hvor du kan få personlig betjening alle dage – døgnet rundt.

Danske Bank

Celebrating 100 years

J.C. Hempel began selling ready-mixed paints to ship captains on the quays of Copenhagen in 1915. One hundred years later, as Hempel celebrates its 100th anniversary, the company has grown into a trusted worldwide supplier of coatings to the decorative, protective, marine, container and yacht markets.

Det Kongelige Skuespil

Skuespilchef:
Morten Kirkskov
Administrationschef:
Carsten Møller
Økonom:
Andreas Krogh Holm
Chefsekretær:
Puk Schäffer
Dramaturgiat:
Miriam Frandsen
Louise W. Hassing
Johan Holm Mortensen
Benedikte Hammershøy Nielsen
Rune David Grue
Elisa Kragerup
assistent
Christiane Hector
Producenter:
Jan Kristensen Bach
Mette Bisgaard
Mikkel Rubæk
Forestillingsledere:
Eva Dahl
Birger Johansen
Kathiuska Suenson
Louise Blum
Birgitte Makalhof
Sufflører:
Birgitte Makalhof
Line Wilton
Michelle Steen Nielsen
Talelærere:
Klaus Møller
Lene Kleinschmidt
Eventmester:
Rikke Hedeager
assistenter
Birthe D. Knudsen
Sara Fargam

Det Kongelige Teater:

Teaterchef:
Morten Hesseldahl
Salgs- og planlægningsdirektør:
Henrik Sten Petersen
Økonomi- og bygningsdirektør:
Marianne Petersen
Skuespilchef:
Morten Kirkskov
Balletmester:
Nikolaj Hübbe
Operachef:
Sven Müller
Chef, Sponsorer og KGL+:
Dorthe Paulli
Kommunikationschef:
Magnus Restofte
Administrationschef balletten:
Marianne Bennetzen
Administrationschef operaen:
Malene Truelsen
Administrationschef skuespillet:
Carsten Møller
Marketingschef:
Jacob Rosendal
Juridisk og personaleudviklingschef:
Mette Falther
Kostumechef:
Tine Sander
Chef, scenografisk afdeling:
Kim Fridbjørg
Adm. scenechef:
Kim Lennert Hansen
Salgschef:
Steen Damkier
Chef, kommerciel udlejning:
Rasmus Øland

Teknik /produktion:

Scenechef Skuespilhus:
Rasmus Clausen
Scenechef Opera:
Søren Bøllingtoft
Scenechef Gl. scene:
Brian Nielsen
Lyd, lys og video:
Tommy Larsen
Snedker- og smedeværkstedet:
Sanne Brodersen
Maler- og tapetsererværksted:
Eva Friis
Lager og Logistikchef:
Lars Møller Rasmussen
Rekvisitafdelingen:
Mikkel Theut
Herreskrædderne:
Magnus Tougaard
Dameskrædderne:
Mette Kibsgaard
Hatteværksted:
Pernille Rode
Kostumegarderobe:
Sophie Secher Kroner
Frisør-sminkørværksted:
Abelone Tholstrup Stein
Statist- og påklæderafdelingen:
Ralf Friedrichsen

Ansatte i administrationen, salgs- og kommunikationsafdelingen samt på værksteder og scener på Det Kongelige Teater.

Program:
Programredaktion:
Louise W. Hassing
Forestillingsfotos:
Natascha Thiara Rydvald
Grafisk design:
Kim de la Roi Orneborg
Tryk:
Rosendahls Schultz Grafisk
Oktober 2015

Jesper Hyldegaard

SKUESPILHUSET
STORE SCENE
KGLTEATER.DK